

kaj, kar smo imeli nekaj časa celo pod Avstrijo» in da »argument, da so tri medicinske fakultete [namreč v Beogradu, Zagrebu in Ljubljani – op. p.] v državi preveč, drži le, če Jugoslavija ni kulturna in če taka tudi noče biti; argument o prevelikih stroških pa drži le, če je Jugoslavija najbolj beraška ali najbolj koruptivna država na svetu.«

Leta 1939, ob dvajsetletnici njene delovanja, so bile prošnje za popolni študij medicine v Ljubljani vsaj deloma uslišane in s študijskim letom 1940/41 je bil uveden tudi tretji letnik. Načrte, da bi v študijskem letu 1942/43 študij razširili še na četrti letnik, je preprečila vojna.

Po številu študentov je bila medicinska fakulteta najmanjša od petih fakultet ljubljanske univerze. Nenehno se je spopadala z nezadostnimi proračunskimi sredstvi in prostorsko stisko. Kljub temu je od jeseni 1919 pa do jeseni 1943 vpisala 1848 študentov.

Novembra 1943 so bila z odločbo predsednika Pokrajinske uprave Leona Rupnika vsa predavanja na ljubljanski univerzi do nadaljnjega ustavljena, s čimer je zamrl tudi študij medicine. Ponovno je bil obnovljen po osvoboditvi, ko je narodna vlada Slovenije avgusta 1945 z odlokom naposled ustanovala popolno medicinsko fakulteto v Ljubljani.

Študenti medicine pri vajah iz anatomije leta 1942